

αὐτὸς εἰς τοὺς Ἀγγλους ἀντὶ χιλίων, μὲ δικαστήρια καταστρέφοντα συμφέροντα καὶ περιουσίας, μὲ φυλακὰς λιμητόμους, μὲ ἐνόρκους ἀγοραζομένους, μὲ σχολεῖα φυλακὰς, μὲ Πανεπιστήμιον τραμπούλων, μὲ ἀγροτικὸν ζήτημα, μὲ γεωργίαν ἐξηντλημένην, μὲ βιομηχανίαν εἰς τὸ μηδέν.

Ἔστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ, κύριε Τρικούπη, δὲν εἶνε ψυχολογικόν, ὡς τὸ ὠνομάσατε· εἶνε καθαρῶς **στομαχολογικόν**· πρόκειται νὰ ἰδῶμεν ἂν θὰ τρώτε σεῖς μόνον ἢ ἂν θὰ τρώγῃ καὶ ὁ λαός.

Καλιβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Ἐπιστημονικὸς Σύλλογος Σωκράτης ἀναγγέλλει χροὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Δημ. Νοσοκομείου ἢ *Ἑλπίς*. Θεάρεστος ὁ σκοπὸς· καὶ τὸ μέσον πιστεύομεν ἐπίσης θεάρεστον, διότι καὶ τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ὁ Δαμαλάς, χορεύουν ἐνίοτε *καδρίλιες* ἢ *λαρσιέ*. Δὲν πιστεύομεν νὰ εἰσπραχθῇ μέγα ποσὸν διὰ τοῦτο ὅτι εἰσπραχθῇ προτεινομεν νὰ μὴ ρίψῃ εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον τοῦ Νοσοκομείου, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσῃ τῶρα τὰς ἀποκρέω πρὸς μεταβολὴν τινα πολυτελεστέραν τῆς συνήθους τῶν ἀσθενῶν τροφῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἐν ἀναρρώσει. Μερικὰς φιάλας φερ' εἰπεῖν, οἴνου Οἰκονόμου, κἀνένα γλύκυσμα, κἀνένα τσαΐ. Ταῦτα κυρίως, κύριοι Σωκρατικοί, καὶ ξεποδαριασθῆτε χορεύοντες.

Ἡ ἀπαίτησις τῶν καλποποιῶν νὰ πληρωθῶν ἐκ συστά-

σεως 6,90 τὴν κάλπην, στοιχίζουσιν ἐν Εὐρώπῃ φρ. δύο, ἀποκαλύπτει κοινωνικὴν κατάστασιν ἐκ τῶν ἀνωμαλωτέρων. Ὅταν ἀπέναντι τοῦ δημοσίου ζητοῦν νὰ ἐπιβάλλωσι τοιαύτας τιμὰς, ὁ ἰδιώτης αὐτοδικαίως εἶναι θυμὰ. Καὶ ἔπειτα δὲν θέλετε νὰ ρίψῃτε ὅλους τοὺς τελωνιακοὺς δασμοὺς, ἀκούετε, ὅλους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐλληνικὴ χειραφέτησις. Τώρα οἱ μὲν εἴμεθα δούλοι τῶν δέ.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ' τάξεως τοῦ Α' Γυμνασίου προετοιμάζουσι διὰ τὴν προσεχῆ τετάρτην θεατρικὴν παράστασιν ἐν τῷ χειμερινῷ Θεάτρῳ, αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἔρανος εἰς τὸν πρὸς ἀνιδύρυσιν ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστοντος ἀνοιχθέντα ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου κατάλογον. Θὰ παρασταθῇ δὲ *Πάνθεια* ἢ *Σουσίς* τοῦ καλοῦ καθηγητοῦ των κ. Ἀντωνιάδου. Τοιαῦται ἐνασχολήσεις τῶν Γυμνασιαστῶν μας εἶναι ἄξιοι πολλῆς ἐνθαρρύνσεως. Ἄς προσέξουν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν. Νὰ ᾔηται φυσικῇ. Οὗτοι θ' ἀποφύγωσι τὴν μονοτονίαν. Καλλίτερα οἱ νέοι τῶν γυμνασίων νὰ γνωρίζουν ἀπαγγελίαν, παρὰ κλειδοκύμβαλον. Τὰ εἰσιτήρια τῆς παραστάσεως θὰ τὰ δανείμῃ ἐπιτροπὴ μαθητῶν.

Εἰς τὸ Σερικωτικὸν πεζοδρόμιον εἶχε συστήσει σχολὴν ἵππασίας πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα ὁ κ. Γεώργιος Πολυχρονόπουλος, πρῶτος αὐτὸς εἰσαγαγὼν εἰς τὴν νεολαίαν μας τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐλευθερίου ἀνατροφῆς. Μανθάνομεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐσχάτως τοῦ ἔκλεισε τὸ ἵπποδρόμιον, δὲν πιστεύομεν νὰ ἔγινε τὸ πρᾶγμα διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀνακληθῇ ἡ ἀπαγόρευσις.

Ἐληξε καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἐν μέθῃ καταγιγίδος ἐνθουσιασμοῦ. Ἀποτυχία τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Νε-

— Ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τὸν δρόμον ὅστις φέρει εἰς τὸν πύργον.

— Ὁ γέρον θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ, διότι θὰ ἔλθῃ νὰ σᾶς περιμένη ἐδῶ πλησίον εἰς μίαν ἀπὸ τὰς θύρας τοῦ κήπου μὲ φανάριον.

— Ἄ!

— Ἄς περιμένωμεν ὀλίγον.

Σχεδὸν δὲ ἀμέσως ἐφάνη φῶς ἐν ἀποστάσει τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα μέτρων.

— Τέλος πάντων, νὰ τοι ἔρχεται, εἶπεν ὁ Βλαϊρῶ· εἶνε ὥρα νὰ σᾶς ἀφήσω.

Ὁ Κάρολος Σεβρὺ ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν.

— Ἐὰν θέλετε νὰ σᾶς περιμένω, προσέθηκεν ὁ Βλαϊρῶ, θὰ ἔμβω εἰς τὸν μύλον καὶ θὰ με εὐρῆτε ἐκεῖ.

— Ὅχι, ὄχι, εὐχαριστῶ κύριε, ἀρκεῖ ἡ τόση σας περιποίησις· καλὴν ἐντάμωσιν.

— Καλὴν ἐντάμωσιν! ἀπεκρίνατο ὁ Βλαϊρῶ.

Ὁ Κάρολος Σεβρὺ ἀποφασιστικῶς καὶ δισταζὼν διηυθύνθη πρὸς τὴν στενὴν γέφυραν. Ἡ γέφυρα αὕτη, ἐν μόνον ἔχουσα θωρακεῖον, ἦτο κατεσκευασμένη ἀπὸ σανίδας καρπωμένας ἐπὶ δύο ἐλατίνων δοκῶν, στηριζομένων κατὰ τὰ ἄκρα τῆς γεφύρας ἐπὶ λιθίνων παραστάτων.

— ὦ! ὑπέλαβεν αἰφνὴς ὁ Σεβρὺ ἀφικόμενος σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τῆς γεφύρας καὶ ὀπισθοχωρήσας ὀλίγον.

Ἐχὼν ἰδεῖ μελαινὰ ὄγκυν κείμενόν ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ

φράσσοντα αὐτῷ τὴν διάβασιν· πρὶν ὅμως προφθάσῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἂν τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκινεῖτο καὶ ἤγαιετο ἤτο ἄνθρωπος ἢ ζῶον, ἔλαβε κατὰ πρόσωπον καὶ ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν δρᾶκα λεπτῆς ἄμμου, ἀποτυφλωθεὶς δὲ ἔβαλε κραυγὴν ὀδύνης καὶ τρόμου καὶ ἀφῆκε τὸ θωρακεῖον τῆς γεφύρας θεῖς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τότε δὲ στίβαται χεῖρες ἤρπασαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ποδοῦ, ὁ δὲ δυστυχὴς μὴ δυνήθεις κἂν νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν ἐκλονήθη, ἀπώλεσε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν φρού, βραγχνὴν καὶ φρικαλέαν βαλὼν κραυγὴν, ἥτις ἀπεπνίγη ἐν τῷ θορύβῳ τοῦ καταρρέοντος ὕδατος. Ἀνῆλθεν ὅμως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ ἔρριψεν ἀπελπιστικῶς περὶ αὐτὸν τὰς χεῖρας, ὡς εἰ ἤλπιζε νὰ δράξῃται οἰουδῆτινος ἀντικειμένου πρὸς σωτηρίαν του· ἀλλ' οὐδὲν ἀπῆντησε πλὴν τῆς ἀκατασχέτου δίνης. Καὶ ἐγνώριζε μὲν νὰ κολυμβᾷ, ἀτυχῶς ὅμως ἐνοχλούμενος εἰς τὰς κινήσεις του ὑπὸ τοῦ χειμερινοῦ φορέματός του, τὸ ὁποῖον ἐβάρυνεν ἐτι μᾶλλον, κατέβαλεν ἐσχάτως προσπάθειάς ἵνα ἀναπλεύσῃ τὸ ταχὺ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον τὸν παρέσυρε πρὸς τοὺς τροχοὺς τοῦ μύλου. Ἐνόησε τότε ὅτι ἦτο ἀπωλεσμένος, ὅτι παρεσύρθη εἰς ἐνέδραν καὶ ὅτι ἐδολοφονεῖτο ἀνάνδρως.

— Ἡ καυμένη ἡ γυναῖκά μου, ἡ καυμένη ἡ γυναῖκά μου! διανοεῖτο.

ὦ! ὅποσον φρικαλέα ἦτο ἡ στιγμή ἐκείνη. Καὶ ἀντίστα-
τό μὲν εἰσέτι, ἀλλ' ἐξάντληθεὶς τὰς δυνάμεις καὶ μὴ δυνά-

γρεπόντη, τοῦ συγγάμρου του κ. Μητσοπούλου καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλη Βαλταδζή. Ἡ τύχη τῶν μετόχων ἐφάνη εὐμενεστέρα τῶν σχεδίων τῆς κυρίας τριάδος. Ἡ διαχείρησις ἔμεινεν εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας, εἰς ἃς καὶ πρὶν. Ἡ πρὸς τὸν κ. Δούμαν ἐμπιστοσύνη ἐξεδηλώθη ὁμόθυμος καὶ αὐθόρμητος. Οὕτως ἀντιπαρῆλθε τὴν κρίσιν τὸ πιστωτικὸν τοῦτο κατὰστημα, κρίσιν ἣν ἐδημιούργησαν προσωπικαὶ ἀντιζηλῖαι καὶ συμφέροντα.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς δημοσιογράφος κ. Ἰωάννης Καμπούρογλος διατελεῖ ἐκτὸς κινδύνου.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸν προϋπολογισμὸν θὰ τὸν ἔχωμεν. . . καλὴν Πάσχα!

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη — 16 Φεβρουαρίου.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Μεσσηνέζη.

Ὁ μόνος ἐκ τῶν ρητόρων μας περὶ τοῦ ὁποῖου, ὁμιλοῦντος, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι δὲν λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ ἐνθυμηθώμεν τὸ ὁρολόγιόν μας, ἐνεκα τῆς συντόμου ἐναργείας, ἥτις διακρίνει τοὺς λόγους του.

Ὁ κ. Μεσσηνέζης δὲν εἶνε ἀναλυτικὸς· καὶ ὅ,τι ἄλλος ἤθελεν εἶπει ῥευστοποιῶν καὶ παντοιοτρόπως ἀναλύων ἐν ταῖς λεπτομερείαις, παρ' αὐτῷ ἐκφράζεται συμπεπυκνωμένον ἐν

καλλιπεῖ ἀποκρυσταλλώσει. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως λαμβάνουσι τὴν πανηγυρικωτέραν αὐτῶν περιλήψιν, συντελουσῆς καὶ τῆς ὅλως ἰδιαζούσης ἀπαγγελίας, τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ πνευστιώσης, καὶ τοῦ ὅλου εὐθυτενοῦς καὶ ἐπισήμου παραστήματος.

Διεξήλθεν οὕτω συλλήβδην πάσας τὰς αἰτιάσεις κατὰ τῆς πολιτικῆς τῶν κκ. ὑπουργῶν, οἵτινες, ὡς λέγει, ἐπαγγέλλονται εὐκολοὶ ὄντες περὶ τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ δὲν πραγματοποιοῦσι· πολιτικῆς μέχρι ἀσεβείας φατριαστικῆς καὶ ἀδόουλου, ἀσεβοῦς καὶ ἀναξίας τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ὅταν φέρῃ πρὸ ταύτης προϋπολογισμὸν ὄντα κατ' ἐπίφασιν καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμικόν· ἀλλὰ τὸ κατ' ἐπιφάνειαν εἰρηνικὸν δὲν εἶνε κατ' οὐσίαν πολεμικόν, καὶ τὸ κατ' ἐπιφάνειαν πολεμικόν, δὲν εἶνε κατ' οὐσίαν εἰρηνικόν· ὥστε κατ' οὐσίαν δὲν εἶνε οὐδὲ εἰρηνικός, οὐδὲ πολεμικός, ἀλλὰ προϋπολογισμὸς τοῦ κόμματος, πολιτικῆς συγκεχυμένης, βιαίας καὶ ὑπερφιάλου.

*

Περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ ἐκ Βόλου βουλευτὴς κ. Γεωργιάδης, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῶν περὶ Θεσσαλίας ἀξιολόγων μελετῶν, ἔχει ἀκριβῶς τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, φρονῶν αὐτὸν ἄξιον πάσης συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως, ὅσῳ εὐτελεῖς τὰς οἰκονομίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὀμιλῶν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος, μήπως, κραυγάζει, ὥφειλε νὰ πράξῃ ὁ Τρικούπης, ὅ,τι ὁ Δεληγιάννης κατὰ τὰ 1878, τρέχων καὶ ἰκετεύων τοὺς πρέσβεις νὰ ἐπέμβωσι; ὅχι· ἐνήργησε θαρραλέως, συνεκέντρωσε διὰ πυρετώδους προσπάθειας στρατὸν εἰς τὰ σύνορα, καὶ ἠνάγκασε νὰ παύσουν αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἡ Κυβέρνησις ἐπετέλεσε τόσα καὶ τόσα· ἀλλὰ διατί ἀνυπομονεῖτε; θέλετε ἀμέσως νὰ ἴδῃτε συντελουμένην τὴν πρόοδον; παρῆλθεν ὁ καιρὸς τῶν θαυμάτων, καὶ τὰ πράγματα διατρέχουσι τὸν φυσικὸν

μενος πλέον νὰ ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τῆς σφοδρότητος τοῦ ρεύματος κατήρχετο πρὸς τοὺς ὀλεθρίους τροχοὺς.

Αἰφνης ἠσθάνθη ὅτι ἔπεσεν ἐντὸς δίνης· ἔβαλε δὲ τελευταίαν κραυγὴν, ἐσχάτην ἀνάμνησιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ ν' ἀκουσθῇ, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ τὸν περιεκάλυψεν ἐν τῇ δίνῃ του, περιέστρεψεν αὐτὸν ἐπὶ δευτερόλεπτον καὶ ἴτα τὸν κατεπόντισε.

Τότε ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἦτο κατακεκλιμένος ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ ὅστις παρηκολούθησε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν τρομερὰν σκηνὴν, ἠγέρθη καὶ ἔσπευσε νὰ διαβῇ τὸν ποταμὸν καὶ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ἐνθα τὸν ἀνέμενεν ὁ Βλαιρῷ.

— Ἐτελείωσεν, εἶπεν ὑποκώφως.

— Ἐπνίγη;

— Ναί.

— Εἶσαι ὁμῶς βέβαιος περὶ τούτου;

— Ὁ Πρεσβὴς ἀνέτεινε τοὺς ὤμους.

— Ὡς πρεσβὴς, εἶπε, ἔπεσεν εἰς τὸν στρόβιλον ὅστις τὸν κατεπόντισε, τῶρα δὲ θὰ εἶναι ἀποκάτω ἀπὸ κἀνέναν τροχὸν τοῦ μύλου.

Ὁ Βλαιρῷ διετέλεσεν ἐπὶ στιγμὴν σιωπηλός, εἶτα δὲ μετ' ἀπαισίου φωνῆς ἐψύθυρσεν.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μᾶς ἠνώχλει καὶ ἔπρεπε ν' ἀποθάνῃ. Τῶρα δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ κίνδυνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἠπειλεῖ. Ἄς ἀναχωρήσωμεν, διότι δὲν ἔχομεν πλέον τίποτε νὰ κάμωμεν ἐδῶ.

Οἱ δύο ἄθλιοι ἐγένοντο ἄφαντοι ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτός, ἀπέναντι δὲ τοῦ ποταμοῦ τὸ φῶς ἐξηφανίσθη αἴφνης.

Ε'

Περὶ ὄρθρον τῆς ἐπιούσης χωρικός ἐκ Βλαϊνκούρ μετέβαιεν εἰς τὸν μύλον παραπορευόμενος τὸν ποταμὸν, εἶχε δὲ τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακίαις τῆς ἀναξυρίδος αὐτοῦ, ἵνα προφυλάττῃ αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ψύχους καὶ περιεπάτει ταχέως, συρίζοντας τοῦ ἀνέμου εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ χωρικός ἔρριπτεν τοὺς ὀφθαλμούς ἐπὶ τοῦ Φροῦ, οὗ τὰ ὕδατα ἐμειοῦντο ἐπαισθητῶς. Αἰφνης δὲ, τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα βήματα ἄνω τοῦ μύλου, προσέβαλε τὴν ὄρασιν αὐτοῦ ἀντικειμένον τι, οὗ δὲν διέκρινε καλῶς τὸ σχῆμα.

— Πᾶ! νόστιμο αὐτὸ, ἐψύθυρσε, νομίζει κανεὶς ὅτι ἄνθρωπος εἶνε ἀπάνω σ' τὴν ἄμμον.

Καὶ ἵνα ἐννοήσῃ καλῶς τὴν σημασίαν τῆς ἀνακαλύψεώς του, ἐπροχώρησεν ἡρέμα ἐπὶ τῆς ἰλῦος, εἰς ἣν ἐβυθίζοντο οἱ πόδες του, ἀφικόμενος δὲ πλησίον τοῦ ἀντικειμένου, πρὸς τὴν διηυθύνετο καὶ ὅπερ κατ' ἀρχὰς ἐξέλαβεν ὡς μέγα τι· μα, ἔβαλε πεπνιγμένην ἀναφώνησιν. Ἦτο πράγματι πινὸν ὃν, ἄνθρωπος κατακειμένος πρηνῆς καὶ ἐβ' πόδας, τοὺς βραχίονας· τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν